

tigheden af Birkedommerens Erklæring i disse Punkter.

Flertallet søger dernæst Hjælp i en Kælle for Størstedelen fra Hr. Lazarus's Forklaringer i Tillægsforhørene hentedede uvæsentlige Smaaomstændigheder, hvor Paastanden om Ukorrektheder imidlertid enten er urigtig eller beror paa et Haarkløveri eller man støtte sig til, at nviagtigt Bevis for Tilgangen efter saa lang Tids Forløb ikke har kunnet erholdes, hvad der er meget naturligt ved uvæsentlige Ting, som fra Begyndelsen kun tildrage sig ringe Opmærksomhed og hurtig udflettes af Grindringen, men dog er meget forskjelligt fra, at Urigtigheden er bevist. Haarkløveri er den Forskjel, der i Noten gjøres imellem, om Lazarus „meldte“ eller Birkedommeren „beordrede“ Afslutning. Som Visteføveren forklarer (Hovedforhøret S. 26), og Lazarus tiltræder (Tillægsforhøret S. 41), erklærede Lazarus, at han vilde afslutte, hvis Formanden beordrede det (paa dennes Ansvar). Haarkløveri er fremdeles Bemærkningen i Noten om „hele Tiden“; det er indlysende, at Formanden kun taler om den Tid, han opholdt sig ved eller i Nærheden af Valgbordet. Formanden siger ikke, at Stemmegivningen omtrent Kl. 5½ var ophørt ved alle Valgborde, men ved dem alle undtagen ved de 3, hvor han maatte stride ind; Rigtigheden heraf er ikke afkræftet. Naar Visteføveren Bergmanns Udsagn i Tillægsforhøret S. 19 taler om flere Borde, tager han Forbehold, „saa vidt han kunde se“, og mod at være i Uoverensstemmelse med Birkedommeren. Lazarus angiver selv (Hovedforhøret S. 5), at der efter Formandens Dpraak kom „et Par Vælgere“ og efter en Vælgers Dpraak „nogle Vælgere“. Er det dette, der skal bevise, at der kom „betydelig flere“? Hvor er Beviset for, at det er urigtigt, at ogsaa Lazarus har rettet Opfordring til Vælgere — en forøvrigt meget ligegyldig Omstændighed? Bogtrykker Lazarus' Sukommelse har viist sig at kunne svigte i andre og væsentligere Punkter, hvor Paastanden har været fremsat af ham med

samme Bestemthed. At Lazarus ikke har modtaget Birkedommerens Bud, er ikke — hvad man skulde tro efter Flertallets Dmtale af dette Punkt — bevist ved Forhørene, der ikke særlig have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal; sikkert er det jo, at han har vidst, at han skulde komme til Tribunen. Professor Falbe-Hansen negter „personlig“ at have henvendt sig til Formanden for at faae Stemmelisten. Bevis har paa Grund af de andre Afhørtes svigtende Grindring ikke kunnet erholdes; Professor Falbe-Hansen kan ikke mindes, hvilket Bud han har brugt; den til hans Bord beordrede Politibetjent har ikke været Budbringeren. Med hvad Ret tales her om afkrætede Udsagn af Birkedommeren? Kan ikke ligesaa godt Professor Falbe-Hansens Sukommelse svigte i dette høist ligegyldige Spørgsmaal?

Hverken i Stort eller Smaat har saaledes Flertallets Angreb paa Birkedommeren den Støtte, som det dog vel burde have, naar det skal have Plads i Betænkningen.

Det af 9 frederiksbergske Vælgere indgivne Andragende om nye Forhørers Optagelse giver Flertallet Anledning til den Bemærkning, at Valgafgjørelsen derved er skudt adskillige Maaneder ud uden fyldestgørende Grund, og at den i Andragendet reiste Anklage hviler paa saa løs og uvederhæftig Grund, at der skal kunne være Spørgsmaal om Strafsansvar mod Underkriverne. Mindretallet har hertil Følgende at bemærke.

At overhovedet Spørgsmaalet om Valgets Godkjendelse er blevet skudt ud, har først og fremmest sin Grund i, at de to Medlemmer af Valgbestyrelsen, Professor Falbe-Hansen og Bogtrykker Lazarus, have ladet sig henrive til at nedlægge en, som Undersøgelsen har viist, ganske ubesvøiet Indsigelse, dernæst i, at Udvalgets Flertal, uagtet denne Indsigelse ikke — som det urigtig siges Sp. 1845—46 — var en Protest mod „Valgets Gyldighed“, men en Indsigelse personlig mod Formanden („den Maade, hvorpaa den skriftlige Afstemning er bleven ledet og slut-